

ČERVENÁ KARKULKA

Žilo jedno děvčátko, které rádo nosilo červený čepeček. Proto jí říkali Červená karkulka. Karkulka často navštěvovala babičku, která bydlela v lese. Jednoho dne měla babička narozeniny a maminka k ní Karkulku poslala s košíčkem dárků. Děvčátko muselo jít hlubokým lesem, a proto jí maminka přikazovala: „Jdi rovnou k babičce, Karkulko, a nikde nescházej z cesty.“

Karkulka to slíbila, ale na svůj slib brzy zapomněla. Jakmile uviděla rozkvetlé květy, začala je pro babičku sbírat.

V hlubokém lese žil také zlý vlk. Karkulku zahlédl, po chvíli jí nadběhl, vynořil se před ní a ptal se:

„Kam jdeš, Karkulko?“

„K babičce,“ odpověděla Karkulka.

„Nesu jí k narozeninám dárky. Bydlí v chaloupce v lese.“

Vlk to uslyšel a pelášil k babiččině chaloupce, aby tam byl dřív než Karkulka. Zaklepal na dveře.

„Kdo to klepe?“ ptala se babička.

„To jsem já, Karkulka,“ odpověděl jí vlk tenkým hláskem. Babička si myslela, že je to opravdu Karkulka.

Pustila vlka do chaloupky a ten ji spolkl. Potom si vlezl do postele a přikryl se.

Karkulka zatím doběhla k chaloupce

a zaklepala na dveře. Vešla dovnitř, podívala se na vlka ležícího v posteli a podivila se:

„Babičko, ty máš ale velké uši.“

„To abych tě lépe slyšela,“ řekl vlk.

„Ty máš ale velké oči, babičko,“ podivila se zase Karkulka a vlk odpověděl:

„To abych tě lépe viděla.“

„Ty máš ale velkou pusku, babičko,“ podivila se Karkulka a vlk zařval: „To abych tě mohl lépe sníst!“

Pak otevřel svoji tlamu a Karkulku spolkl taky. A jak měl plné břicho, svalil se zpátky do postele a tvrdě usnul. Šel kolem hajný, který z chaloupky uslyšel chrápání.

Nakoukl dovnitř oknem a v babiččině posteli viděl ležet vlka s obrovským břichem!

To on snědl babičku! Vešel tedy dovnitř a tesákem vlkovi břicho rozřízl. Jak se podivil, když z něho s babičkou vyskočila i Karkulka. Obě byly živé a zdravé.

Všichni začali nosit kamení a sypat je vlkovi do břicha. To pak zašili. Když se vlk probudil, měl žízeň. Nejbliž byla studna, když se však nad vodu nakláněl, těžké břicho ho stáhlo dolů a již ho nikdo nikdy neviděl.

